Oğlan ve Kurtarılan Tavşan
Jane MEADOW

Oğlan ve Kurtarılan Tavşan

Jane MEADOW

Ben yedi yaşındaydı; kısa, dalgalı kahverengi saçları ve yuvarlak, sevimli bir yüzü vardı. Burnunun üzerinde küçük çiller, gözlerinde ise sıcacık bir ela rengi vardı. Güneşli bir sabah, Ben ve annesi bir kurtarma merkezine gittiler. Ben bu günü uzun zamandır bekliyordu. Bugün yeni bir yuva arayan bir tavşanla tanışacaktı.

Kurtarma merkezinde küçük bir tavşan, rahat bir köşeden dışarı baktı. Yumuşak krem ve açık kahverengi tüyleri, göğsünde beyaz bir leke ve içi soluk pembe, uzun dik kulakları vardı. Koyu kahverengi gözleri utangaç ama meraklı görünüyordu. Nazik bir hanım gülümsedi. "Bu Willow," dedi. "Ona iyi bakacak bir aile arıyor." Ben'in içi ısındı.

Ben'in annesi yanına çömeldi. Sıcak buğday teni, koyu kıvırcık saçları ve yumuşak bir gülümsemesi vardı. "Evcil hayvan sahiplenmek büyük bir sözdür, Ben," dedi nazikçe. "Willow'un güvenli bir yuvaya, temiz suya ve çok sabra ihtiyacı olacak." Ben ciddi ciddi başını salladı. "Ona çok iyi bir dost olmak istiyorum," dedi. "Her şeyi hazırlayacağım."

Eve dönünce Ben ve annesi oturma odasında sessiz bir köşe buldular. Ben yumuşak samanı serdi ve yakına büyük bir su kabı koydu. İçinde rahat bir saklanma köşesi olan küçük bir ahşap ev ekledi. "Tavşanların kendilerini güvende hissedecekleri bir yere ihtiyacı vardır," dedi annesi. Ben her şeyi dikkatle düzenledi; yerin geniş ve temiz olmasına özen gösterdi.

Sonra Ben daha çok rahat saklanma köşesi ekledi. Yan tarafı kesilmiş bir karton kutu ve bir sandalyenin üzerine örtülmüş yumuşak bir battaniye kullandı. Willow istediği gibi içeri girip çıkabilirdi. "Her gün taze saman," diye kendine hatırlattı Ben. Küçük bir kaba çıtır yeşil yapraklar koydu. Sonra geriye yaslanıp hazırladığı rahat yuvaya baktı.

Willow yumuşak bir taşıma çantasıyla geldi. Ben kapıyı açınca kıpırdamadan durdu; bıyıkları seğiriyordu. "Sorun yok, Willow," diye fısıldadı Ben. Yere sessizce oturdu, çok yaklaşmadı. Willow minicik bir hoplayışla ileri geldi. Uzun kulakları dönüp dinledi. Ben sabırla ve kıpırdamadan bekledi; onun kendi hızıyla keşfetmesine izin verdi.

Willow yeni yuvasında yavaşça hopladı. Samanı kokladı ve ahşap evin içine baktı. Ben nelerden hoşlandığını öğrenmek için onu dikkatle izledi. Sandalyenin altındaki rahat saklanma köşesini çok sevdiğini fark etti. Taze samanı bulunca kulakları seğirdi. Ben gülümsedi. "Hoşuna gitti," diye fısıldadı annesine.

Her gün Ben, Willow'un yuvasının yanında sessizce oturdu. Kulaklarını ve hoplayışlarını izledi. Kulakları seğirdiğinde ve yanına hopladığında, Ben onun mutlu olduğunu anladı. Arka ayağını yere vurduğunda ise ona biraz alan bırakmayı öğrendi. "Onun dilini öğreniyorsun," dedi annesi. Ben gurur duydu. Dikkatli bir dost oluyordu.

Bir öğleden sonra Ben taze bir avuç saman getirdi. Willow hemen yanına hopladı. Burnu kıpırdadı, bıyıkları seğirdi. Ben bir yaprak uzattı, Willow onu nazikçe aldı. "Aferin kızım, Willow," dedi Ben yumuşacık bir sesle. Sesi sakin ve sevecendi. Willow'un koyu kahverengi gözleri ona giderek artan bir güvenle baktı.

Ben Willow'u kucağına almak istedi ama sabırlı olmayı hatırladı. Onun kendisine gelmesine izin verdi. Willow parmaklarını kokladı ve eline burnuyla dokundu. Ben kıkırdadı. "Bu gıdıklıyor!" Hiç kıpırdamadan oturdu. Willow kucağına hoplayıp yerleşti. Ben'in içi sevinçle doldu. Beklemişti ve şimdi Willow ona güveniyordu.

Ben, Willow'un kırmızı tasmasında küçük, yuvarlak bir etiket olduğunu fark etti. Willow hopladıkça hafifçe çınlıyordu. "Bu senin özel çıngırağın," dedi Ben. Willow kulaklarını seğirdi ve mutlu bir daire çizerek hopladı. Ben güldü. Onu neyin mutlu ettiğini öğrenmeyi çok seviyordu. Bakımın, küçük şeylere dikkat etmek demek olduğunu biliyordu.

Bir sabah Willow rahat köşesine saklandı ve dışarı çıkmadı. Ben onu zorlamadı. Yakınına oturdu ve yumuşak bir sesle konuştu. "Sorun yok, Willow. Hazır olduğunda çıkabilirsin." Bir süre sonra burnu göründü. Sonra kulakları. Ben sabırla bekledi. Yavaşça yanına hopladı ve eline burnuyla dokundu.

Ben iyi bir dost olmanın nazik ve sabırlı olmak demek olduğunu öğrendi. Her gün Willow'un suyunu ve samanını kontrol etti. Rahat köşelerini temizledi ve taze yiyeceği olduğundan emin oldu. "Harika bir iş çıkarıyorsun," dedi annesi. "Bir evcil hayvanın bakımı iyi bir hazırlıkla başlar ve sen çok iyi hazırlandın." Ben gülümsedi.

Willow her gün daha da oyunbaz oldu. Ben yaklaşınca mutlu daireler çizerek hopluyordu. Meraklandığında kulakları dimdik kalkıyordu. Ben onun keşfetmesini izlemeyi çok seviyordu. Hazırladığı güvenli yuvayla gurur duyuyordu. Willow da sevildiğini biliyor gibiydi. Dostlukları, her seferinde nazik bir hoplayışla büyüyordu.

Ben ve Willow en iyi dost oldular. Willow küçük çıngırağı çınlayarak oturma odasında Ben'in peşinden geliyordu. Ben ona yüksek sesle kitap okuyor, o da kulakları seğirerek dinliyordu. "Sen benim kurtarılan tavşanımsın," dedi Ben. "Ve ben sana her zaman iyi bakacağım." Willow kucağına hoplayıp sıkıca sokuldu.

Ben bir evcil hayvanla kurulan harika bir dostluğun hazırlık ve özenle başladığını öğrendi. Yumuşak saman, temiz su ve rahat saklanma köşeleriyle güvenli bir yuva hazırlamıştı. İzlemiş, beklemiş ve Willow'un işaretlerini öğrenmişti. Ve güven yavaş yavaş büyüdü. Willow mutluydu, Ben de mutluydu. Çünkü bir evcil hayvanın bakımı hazırlanmakla başlar—sonra da her gün özen göstermekle.